

Strassburger Ferenc

Találkozásom Mindszenty bíborossal

1947-ben voltam első osztályos tanuló a Kada utcai általános iskolában. A háború után egy szükséglakásban kaptunk helyet Kőbányán. Családunk három főből állt: Anyu, Apu és én. Apu hadirokkant volt, az orosz fronton balkezét lövés érte, emiatt csökkentett munkaképes volt. Egy vasraktárban kapott munkát. Különböző vasalkatrészeket leltározott. Anyu háztartásbeli volt.

Szomszédunk idősebb házaspár, velük együtt lakó lányuk vénkisasszony. Lehetett vagy harmincöt éves, Marcsinak hívták. Rendkívül vallásos volt. Egy alkalommal lélekszakadva jött hozzánk elmondani az óriási hírt, hogy Mindszenty bíboros misét tart a Kada utcai kápolnában. Marcsi arra kérte anyámat, hogy engem elvihessen erre, a talán soha vissza nem térő alkalomra.

Anyám kálvinista volt. Ki nem állhatta a katolikus papokat, számára elképzel-

hetetlen volt, hogy misére járjon. Apám után katolikus voltam, ezért akart Marcsi engem elvinni a misére.

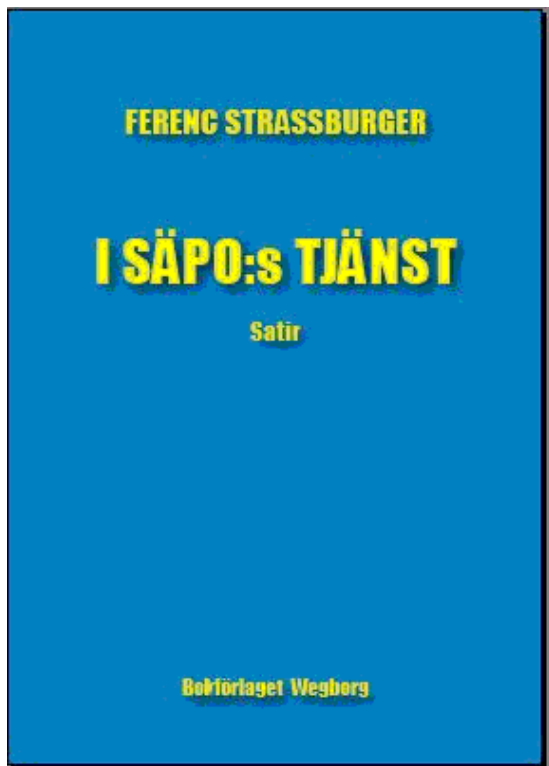
Eljött a nagy nap. Anyám megfürdetett, felöltöztetett. Marcsi jött, és elindultunk a misére.

A bíboros autója megállt a Gyömrői úton, a bíboros onnan gyalog ment a kápolnáig. A távolság hatvan méter lehetett. Jött a bíboros a Kada utca közepén. A járdák az utca mindkét oldalán tömve érdeklődőkkel.

Marcsi velem együtt előre-
verekedte magát a járda szé-
léig. Amikor a bíboros velünk
egy vonalba ért, megállt.
Hozzám lépett, fejemre tette a
kezét, és megkérdezte:

- Tudod-e hogy kik ölték
meg Jézust?

Ott álltam nagy bambán,

halvány fogalmam sem volt arról, hogy kik ölték meg Jézust. Kellemetlen csend volt, Marcsi bocsánatkérő pillantást vetett a bíborosra, aki továbbra is a fejemen tartotta a kezét, és ezt mondta:

- A zsidók ölték meg a Jézust!

Továbbra is bambán bámultam a bíborosra, mert akkor még azt sem tudtam, hogy kik azok a zsidók. Marcsi szeretett volna nyomban, eltűnni a föld színéről.

A bíboros végül levette kezét a fejemről és folytatta útját a kápolna felé.

Az emberek újjal mutogattak rám, magukban azt gondolhatták, hogy én vagyok az a hülye, aki még azt sem tudja kik ölték meg Jézust.

A történetek után Marcsi végleg levette rólam a kezét. Az iskolában nemcsak osztálytársaim, hanem a tanító nénik is csúfoltak.

De anyám, továbbra is, elégedett volt velem.

1949-ben, a Magyar Kommunista Párt az illegálisan Magyarországon tartózkodó szovjet Vörös Hadsereg segítségével törvénytelenül megdöntötte az akkori magyar kormányt és feloszlatta a demokratikusan választott Országgyűlést.

Mindszenty bíboros az elsők között volt, akiket a kommunista terrorszervezet ÁVH bebörtönzött.

Az 1956-os népi forradalom kiszabadította Mindszentyt a börtönből. A néhány hetes magyar szabadságot a szovjet Vörös Hadsereg vérbe fojtotta, a kommunista terror még kegyetlenebb lett. Rengeteg magyar hazafinak külföldre kellett menekülnie, akiknek ez nem sikerült, azokat bebörtönözték. Sok hazafit kivégeztek a kommunista pribékek. Mindszenty bíborosnak sikerült az USA budapesti követségére menekülni. Hosszú évekig élt a bíboros ott a követségben. A kommunista titkosrendőrség éjjel-nappal figyelte az amerikai követséget azzal a céllal, hogy a bíborost elfogja és bebörtönözzé, ha ő a követségről kijönne. Végül az amerikai kormánynak sikerült tárgyalások után a bíborost Nyugat Európába szállítania.

Ez idő alatt én is felnőttem.

1967-ben sikerült elszöknöm Magyarországról és ideiglenesen osztrák lágerbe kerültem. Svédországba kaptam menedékjogot. A 70-es évek elején egy dél-svéd városban Lundban laktam. Egy nap azt olvastam a helyi újságban, hogy Mindszenty bíboros rövidesen Lundba jön látogatóba. Azonnal megírtam a szüleimnek és felkészültem arra, hogy ha bárhol is találkoznak a hívők a bíborossal, ott leszek, és megpróbálok szót váltani vele. Elgondoltam, hogy ha majd újra fejemre teszi a kezét, válaszolni fogok a kérdésére.

Tervem nem sikerült.

A bíboros, néhány nappal Lundba tervezett látogatása előtt, végleg eltávozott közülünk.

Európa megmentője!

A hetedik kereszties hadjáratot IX Lajos francia király vezette. A kereszties hadjárat jól szervezett és erősen felfegyverzett volt. Amint a szentföldre érkeztek, azonnal megtámadták őket a számbeli fölényben lévő szaracénok. A francia király fogságba esett, a szétszórt francia keresztieseket gróf Gioulloum az Akkon nevű erődítménybe terelte össze. A király válságdíj fejében szabadon bocsátották, így aztán visszatérhetett Franciaországba de a többi kereszties Gioulloum parancsnoksága alatt elbarikádozta magát Akkonban.

Telt, múlt az idő, a franciák nem tudtak kijönni Akkonból, a szaracénok pedig nem tudtak betörni Akkonba.

A helyzet holtpontra jutott.

De egy szép napon a szaracénok eltűntek, mert a törökök dél felé kezdtek terjeszkedni.

Osman török vezérnek sikerült egyesítenie a török törzseket, és aztán ott álltak a törökök Akkon kapuja előtt. Gioulloum úgy ítélte meg a helyzetet, hogy az ellenségének az ellensége a barátja, és megnyitotta Akkon kapuját a törökök előtt.

Gioulloum és Osman jó barátok lettek, a franciák pedig Osman vendégei Ankarában. Az idő „vasfoga” később Osmant és Gioulloumot is megrágtá.

Orkhan lett az új szultán. Orkhának volt két fia. Az idősebbiket Bayazidnak hívták. Hát ez egy rendkívül gonosz és tökfajú gyerek volt.

Az öregedő Gioulloumnak az egyik fia skandináv nővel házasodott össze. Ez a nő sokáig hajadon volt annak ellenére, hogy nemileg már korábban érett volt. Zsákmányként került a törökök fogságába, de szűzen maradt, mert rendkívül erős volt. Képes volt két-három felnőtt férfit is földhöz vágni. Így aztán a törökök jobbnak látták nem, ha nem erőszakoskodnak vele, de a Gioulloum fiú feleségül vette. Házasságukból fiú született, akit Jean névre kereszteltek. Jean majdnem egyidős volt Bayaziddal, Orkhán idősebb fiával. Többször is összerúgták a port, ilyenkor mindig Bayazid húzta a rövidebbet, Jean erősebb és okosabb volt.

Amikor Orkhan érezte, hogy a napjai már meg vannak számlálva, engedélyt adott a franciáknak, hogy térjenek vissza hazájukba. A franciák éppen Magyarország határához értek, amikor jött a hír, hogy Orkhan meghalt és Bayazid az új szultán. Bayazid első dolga az volt, hogy saját kezével megfojtotta a testvérét. Ezután magához hívatta a bagdadi kalifát, akire ráparancsolt, hogy közösjön egy idősebb nővel, akit utána meg kellett ölnie. A nő Bayazid anyja volt. A kalifát erőszakossággal vádolták, és 75 fokos kukorica olajban megfőzték. Bayazid most már nem csak szultán volt, hanem kalifa is, aki a muzulmánok legmagasabb vallási hivatalát tölti be. Mindenkit megölt, aki a hatalom közelében volt, így nem kellett félni attól, hogy hátba támadják. Rettegett janicsár hadával betört a Balkán félszigetre és ott nagy mészárlást végzett a helyi lakosok között.

A Pápa megtorlasként kereszties hadjáratot hirdetett Bayazid ellen és Zsig-

mond magyar királyt bízta meg a hadjárat vezetésével. Jean azonnal jelentkezett a királynál, fontos személy volt, kitűnően beszélt törökül és jól ismerte Bayazidot.

A keresztések útban Törökország felé néhány furcsa emberrel találkoztak. Ezek az emberek azt állították, hogy ismernek egy helyet a hegyek között, ahol nagy jegesmedvék vannak. Jean érdeklődött a jegesmedvék felől, a hegylakók megígérték, hogy másnap hoznak neki egy jegesmedvét. A hegylakók bekenték az egyik szelíd barna hímmedvéjük bundáját oltatlan mésszel és aztán több vödör

vizet locsoltak a medvére. Az oltatlan mész a vízzel keveredve sisteregni kezdett, nagy fájdalmat okozva a medvének. A medve bundája egyre fehérebb lett, a szerencsétlen állat óriási fájdalmai közepette kitépte magát őrzői köréből és rettenetesen üvöltve a keresztések felé loholt, óriási riadalmat keltve azok soraiban. Menekült, ki merre tudott. Jean felkapott egy puskát, hogy lelője a medvét. A puská rosszul volt töltve, az elsütés pillanatában a puskatus fejbe ütötte Jeant, aki elájult. A medve még egy ideig üldözte a keresztéseket, akik lélekszakadva rohantak a szélrózsa minden irányába. Végül szegény medve egy szakadékba zuhant. A hegylakók elhurcolták az ájult Jeant, és arra gondoltak, hogy annak adják el, aki megnyeri a háborút. A keresztések lassan összeverődtek és folytatták az utat Bayazid serege felé. Az ütközet Bayazid győzelmével végződött.

Nagy győzelmi ünneplés volt a török táborban, amikor a hegylakók megérkeztek Jeannel. Bayazid rögtön megismerte Jeant, s így még jobb kedve kerekedett. A hegylakók 10 aranyat kértek Jeanért. Bayazid parancsot adott a hóhéroknak hogy minden hegylakót 10 egyenlő részre szeleteljenek. Amikor Bayazid éppen azon elmélkedet, hogy milyen halált szánjon Jeannak, nagyon rossz hírrel futár érkezett Ankarából. Timur Lenk, a rettegett tatár vezér, lovas hordájával betört a Török birodalomba, és fosztogatni kezdett. A hír Bayazidnak éppen annyira kellemetlenül érintette Bayazidot, mint azt, aki hasmenéssel kínlódna, útban az illemhely felé lábát törte. Történt ez pedig, akkor, amikor Európa, védtelenül, akár egy szűz a nászéjszakán, előtte feküdt. És akkor, hívatlan vendégként, ott-termett Timur Lenk.

Bayazid mérges hangú és fenyegető levelet írt Timurnak, amelyben „koszos disznónak” nevezte, és azt is kilátásba helyezte hogy annak szemeláttára fogja legújabb, tizenöt éves mongol hercegnő feleségét megerősokolni. A levelet Bayazid Jeanra bízta, hogy eljuttassa Timurhoz, mert az ilyen üzenet közvetítőjének a legrettenetesebb kínzásokkal szoktak fizetni a címzettek. Jean is tudta ezt, ezért útközben átírta a levelet. Kihagyta a fenyegetéseket, és nagylelkűen, szabad rablást kínált Timurnak. Timur megköszönte Bayazid bőkezűségét, és kitartóan fosztogatta az útjába kerülő településeket.

Bayazid pedig majd szétrobbant mérgében, amikor Timur válaszát olvasta. Kénytelen volt Európa leigázását abbahagyni. Seregével visszatért az ázsiai földrészre, ahol súlyos vereséget szenvedett Timurtól.

Így aztán, köszönet Jeannak, Európa megszabadult a veszélyes hódítótól.

Strassburger Ferenc

1941 született Budapesten.

1967-ben Ausztriába menekült. Nyolc hónapi lágerben tartózkodás után, 1968-ban Svédországban kapott menedékjogot.

1971-1975 között a Lundi Egyetem társadalomtudományt tanult.

1975 óta svéd állampolgár. Több munkahelyen megfordult.

1982-től városi hivatalnok Malmöben.

Irodalmi pályafutása 1998-ban kezdődött. Első könyve 2002-ben jelent meg **Den svenska kontakten** címmel. Kalandregény

Ezután többnyire satirikus írásokkal jelentkezett. 2005-ben **I SÄPO:s tjänst** címmel jelent meg válogatás ezekből az írásaiból, amelyek

egyes vélemények szerint, a svéd kulturintelligencia normáival ütköznek.

Szívvvel-lélekkel a könnyed irodalmi műfaj művelője.